

og Brugen af Jord, hvilket senere gik over til den nuværende Landskat, og atter ved Loven af 1850 gik over til den nuværende Ligningsskat. Efter Forordningen af 1802 blev Skatten lagt paa den Nytte og Brug, som man mente at have af fast Ejendom, og det var da ret naturligt, at man ogsaa gik til at lægge denne Nytte- og Brugsskat paa alle Ejendomme og da navnlig i Købstæderne. Om man nu der har truffet det rette, skal jeg lade staa hen, det kan der disputeres om, men i og for sig er den Maade at beskatte paa, hvor man altsaa gaar til Indkomstkilden i Stedet for, som i det foreliggende Forslag om Indkomstskat, at søge at komme til selve Indkomsten, en Maade, som man i mangfoldige Tilfælde i Skatte-spørgsmaal har benyttet, og som naturligvis har sine Mangler, men som jeg ikke tror, man er berettiget til derfor at karakterisere som absolut uretfærdig. — Saa omtalte det ærede Medlem, at det er højst uretfærdigt, at denne Skat hvilede paa Lejerne og ikke paa Ejerne. Det staa ganske vist i Fdg. af 1802, men det ærede Medlem kan være overbevist om, at i Købstæderne er det noget, der aldeles ikke finder Sted; der hviler Bygningsskatten, som den opkræves af Ejendommen, paa Ejeren, og Lejeren mærker intet dertil. Det ærede Medlem sagde, at saa maatte Ejeren forhøje Lejen, men det sker heller ikke, i alt Fald ikke bevidst, thi i Byerne er Konkurrencen saa stor, at det gaar der ligesom ved Tolden, at Lejeren i Virkeligheden ikke kommer til synderlig at mærke til Bygningsskatten. Noget andet vil jeg nok antage er Tilfældet paa Landet. — Jeg er ikke ganske nøje kendt med Forholdene der, men der vil jeg nok antage, at der bliver det i Reglen Lejeren, som kommer til at betale, men det forekommer mig ikke, at der er noget at sige dertil. Efter Fdg. af 1802 var paa Landet kun fritaget for Bygningsafgift Boliger og Værksteder, som de Haandværkere benyttede, der efter den dagældende Lovgivning havde Tilladelse til at bo paa Landet; ellers betaltes der Bygningsafgift af alle Bygninger, der ikke umiddelbart tjente til Landbrugs Udøvelse. Altsaa Lyststeder, Møller, Fabrikker, som laa paa Landet, de betalte og betale endnu Bygningsskat, men

den var egentlig en Skat, som blev lagt paa Købstadejendomme, fordi man mente, det var der, at Bygningerne væsentlig benyttedes til Næringsdrift, som den Gang i det hele og store udelukkende var knyttet til Købstæderne. Da ved den nugældende Lov af 29de December 1857 Næringsretten altsaa blev udvidet til Landet i samme Omfang, som den gælder for Købstæderne, var det jo kun ret og billigt, at man sagde: Vi give nu Tilladelse til, at de Næringer, som hidtil have været knyttede til Købstæderne, ogsaa kunne udøves paa Landet, men saa maa de næringsdrivende der stilles under samme Vilkaar og samme Betingelser, som de næringsdrivende gennemgaaende ere stillede under i Købstæderne. Jeg maa bemærke, at i Købstæderne er der den samme Undtagelse som paa Landet, at for saa vidt det er Bygninger, der henhøre til Avlsbrug eller sligt, betale de ikke Bygningsafgift. Det er altsaa kun alle de Bygninger i Købstæderne, som ikke umiddelbart kunne siges at tjene Landbruget, der betale Bygningsafgift, og det samme er Tilfældet nu paa Landet. Og jeg bemærker over for det ærede Medlem fra Randers (Stilling), som i Gaar meget varmt tog i Forsvar et Andragende, som ligger her paa vort Bord fra alle Landhaandværkere, hvorefter de gøre gældende, at naar nu Landet skal have 970,000 Kr. af Bygningsafgiften, som nu udredes af Landet, maa den komme dem til gode, at jeg finder ikke, der er noget særlig urimeligt i, at man siger, at det er der i Virkeligheden ingen Grund til, thi den er paalignet under de samme Vilkaar, som den betaales af Købstadbeboerne paa Grund af den Nytte og Brug, der haves af de paagældende Bygninger og Værksteder. Og der er ingen Grund til, at netop de næringsdrivende paa Landet skulde have udelukkende Ret til at faa denne Afgift, thi saaledes som Forholdene, haaber jeg, ville udvikle sig paa Landet, ville disse Folk, som i Reglen ikke eje Stederne sely, faa den Lettelse i de kommunale Afgifter, som ville følge af Statsunderstøttelsen; de ville faa den gennem en Nedsættelse af deres Formue- og Lejlighedsskat.

Det ærede Medlem, som sidder her bag ved mig, det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Jensen-Skrillinge), som i øvrigt